Algoritamska dekompozicija

- Niži nivo granularnosti primene ovakve dekompozicije jeste u implementaciji pojedinačnih operacija neke klase. Kada se takva operacija dekomponuje na korake (potprograme), ti koraci mogu biti delegirani drugim učesnicima (klasama) u scenariju, ali mogu biti i dalje u opsegu odgovornosti iste klase
- * Ove poslednje pomenute operacije nazivaju se pomoćne (helper), jer se koriste u implementaciji ostalih operacija iste klase
- Neki saveti za to kada dekomponovati metodu (implementaciju operacije):
 - Kada implementacija ima previše koda, postaje teška za praćenje i razumevanje; po pravilu, metoda sa preko 15-20 linija koda predstavlja signal da treba razmisliti o dekomponovanju na potprograme krupnije potkorake
 - Kada postoje dublje ugnežđene uslovne strukture (*if-then-else*) ili petlje: po pravilu, nije dobro imati više od dva nivoa ugnežđivanja, jer to otežava čitanje i razumevanje; tada treba razmisliti o izdvajanju posla koji rade ugnežđene strukture u potprograme; to onda olakšava i samo programiranje
 - Kada se delovi implementacije jedne operacije koriste i u drugim veoma jak razlog za izdvajanje u potprogram, radi
 izbegavanja dupliranja koda; copy-paste je veoma korisna, ali može biti i veoma loša praksa u programiranju; svako
 kopiranje koda treba da bude signal za razmišljanje da li je propuštena neka apstrakcija (uključujući i algoritamsku
 dekompoziciju izdvajanje u potprogram)
- * Ovakve pomoćne operacije najčešće nisu deo interfejsa klase, već deo njene implementacije, pa ne treba da budu javne (public), već privatne (private) ili češće zaštićene (protected), kako bi bile dostupne izvedenim klasama; ovo stoga što ako su već korišćene za implementaciju drugih operacija u osnovnoj klasi, velika je šansa da budu korisne i potrebne u implementaciji (npr. redefinisanih) operacija u izvedenim klasama
- * Često su ovakvi koraci potprogrami u implementaciji operacija osnovne klase *polimorfni*, tj. imaju svoje podrazumevano ponašanje, ali se to ponašanje može redefinisati u izvedenim klasama; ovakve operacije nazivaju se *kukice* (*hook methods*), jer se na njih može "okačiti" drugačija implementacija i time promeniti ponašanje operacije osnovne klase u nekom delu

Algoritamska dekompozicija

```
class Reader {
public:
  Command* read ();
protected:
  bool readOut(int& out);
  bool readCmd(string& cmd);
private:
Command* Reader::read () {
  int out;
  string cmd;
  bool ret = readOut(out);
  if (!ret) return nullptr;
  ret = readCmd(cmd);
  if (!ret) return nullptr;
  return new Command(out,cmd);
```

```
class StackMachine {
public:
  void perform (Command*);
protected:
  void push (int);
  int pop ();
};
void StackMachine::perform (Command* cmd) {
  switch (cmd->getOpCode()) {
    case add: {
      int op1 = this->pop();
      int op2 = this->pop();
      this->push(op1+op2);
      break;
    case sub: ...
int StackMachine::pop () {
  if (this->sp==0) return 0;
  else return this->stack[--this->sp];
```